

De același autor

Au apărut:

Spațiul variantelor – Gradul 1

Murmurul stelelor dimineții – Gradul 2

Înainte spre trecut – Gradul 3

Dirijarea realității – Gradul 4

În curând:

Merele cad în cer – Gradul 5

**Transurfingul
realității**

Vadim Zeland

SPAȚIUL VARIANTELOR

Cum să ne dezvoltăm intuiția

și să ne alegem soarta

Gradul 1

Ediția a II-a

Traducere din limba rusă de
Dr. st. fil. Aurica Brașoveanu

Editura Dharana
București

Cuprins

Cuvânt înainte	5
Capitolul I	
Modelul variantelor.....	7
<i>În acest capitol se face o introducere teoretică în Transurfing. Baza conceptuală a Transurfingului este modelul variantelor – o viziune în principiu nouă asupra construcției lumii noastre. Omul nu știe că poate nu doar să obțină prin strădanii, ci chiar să capete lucrul dorit. Cum e posibil așa ceva?</i>	
Murmurul stelelor dimineții	8
Ghicitoarea Supraveghetorului.....	16
Rezumat.....	41
Capitolul II	
Pendulii.....	43
<i>Grupuri de oameni care au gândurile orientate în aceeași direcție, formează o structură energo-informațională și îi vom numi penduli. Aceste structuri încep să se dezvolte independent și să-i subordoneze pe oameni legilor lor. Oamenii nu realizează faptul că fără voia lor acționează în interesul pendulilor. Cum să ne trezim din această halucinație tenebroasă?</i>	
Pendulii distructivi	44
Lupta pendulilor	52
Sforile marionetelor.....	56
Primiți ceea ce nu doriți	62
Defectarea pendulului	65
Stingerea pendulului.....	70
Rezolvări simple ale unor probleme complicate	77

Stare suspendată	80
Rezumat.....	82
Capitolul III	
Valul succesului	85
<i>Metafora „pasărea albastră” și „roata succesului” au o bază materială. Se știe că succesul și insuccesul urmează unul după altul întocmai ca niște benzi albe și negre. Cum pot fi excluse benzile negre din propria viață?</i>	
Antipodul pendulului.....	86
Bumerangul	90
Translația.....	94
Ritualurile magice	100
Rezumat.....	101
Capitolul IV	
Echilibrul	103
<i>Oamenii își creează singuri probleme și piedici, iar apoi își consumă energia pentru a le depăși. Contrar punctului de vedere unanim acceptat, Transurfingul ne arată că adevăratele cauze ale problemelor să află într-un cu totul alt plan. Cum să excludem problemele din viața noastră?</i>	
Potențiale excedentare.....	104
Nemulțumirea și judecarea.....	112
Relațiile de dependență	118
Idealizarea și supraaprecierea.....	121
Dispreț și vanitate.....	128
Superioritatea și inferioritatea	131
Dorința de a avea și a nu avea	138
Sentimentul de vinovăție.....	143
Banii	152
Perfecțiunea.....	156
Importanța	159
De la luptă la echilibru	165

Rezumat.....171

Capitolul V

Transferul indus175

De ce fiecare generație matură consideră că înainte viața era mai bună? Câte generații au trecut deja de la începuturile istoriei omenirii! Și fiecare generație este convinsă că lumea nu este mai bună. Rezultă oare că lumea are tendința să se degradeze? Dacă ar fi așa, atunci omenirii i-ar fi fost suficiente câteva zeci de generații pentru ca totul să se ducă naibii. Ce se întâmplă totuși?

Sucesiunea generațiilor.....176

Sorbul pendulului.....183

Catastrofa.....186

Războiul.....190

Șomajul.....192

Epidemia.....194

Panica.....197

Rezumat.....205

Capitolul VI

Cursul variantelor207

De unde provin presentimentele, intuiția, prezicerile, descoperirile și capodoperele? Rațiunea umană este cea care le creează? Cursul variantelor este un dar fastuos pentru rațiune, dar omul nu bănuiește acest lucru. Dar ce sunt „semnele” și de ce apar?

Câmpul informațional.....208

Cunoașterea venită de nicăieri.....212

Solicitantul, Năpăstuitul și Luptătorul.....218

Cum să mergi prin viață.....223

Reperetele călăuzitoare.....231

A da cale liberă situației.....240

Rezumat.....249

Alte apariții:

În colecția „Lotus”

„În zarea nemuririi” de Prentice Mulford

„Karma yoga” de Swami Vivekananda

„Știința respirației în yoga” de Yog Ramacharaka

„Upanișadele” de Swami Prabhavananda

„Dumnezeu există” de Swami Sivananda

„Incursiuni în Atlantida” de Florentina Mateescu

„Învățăturile lui Confucius” (Analectele),
trad. Traian Călin Uba

„Medicina corpului energetic” de Janine Fontaine

„Medicina chakrelor” de Janine Fontaine

„Suferințe disprețuite” de Janine Fontaine

„Apa, miracolul vieții. Terapii interne cu apă” de
Mihăiță Toma

„Dezintoxicarea fizică și psihică. Tehnici și produse” de Mihăiță Toma

„Sistemul imunitar – cheia sănătății” de Mihăiță
Toma

„Vindecarea prin iubire și iertare” de Mihăiță
Toma

„Miracolul din fiecare” de Ovidiu Harbădă

„Arta vindecării învățată de la Valeriu Popa” de
Sanda Ștefan

„Valeriu Popa – îndrumător al cunoașterii prin
știință și credință” de Ovidiu Harbădă

„Eliberarea de materialismul spiritual” de
Chögyam Trungpa

„Antrenarea minții și cultivarea bunătății pline
de iubire” de Chögyam Trungpa

„Jocul Divin. Șansa omului în Univers” de Ale-

© Лисовский П. П., 2004
Respect pentru oameni si carti

© Оформление. ОАО «Издательская группа

„Весь», 2004

© 2009 Editura DHARANA

Traducere din rusă. Titlul original: „Трансерфинг
реальности. Ступень I: Пространство вариантов” de
Вадим Зеланд

Editura Dharana Bucuresti

Str. Sfânta Ecaterina nr.15, sect.4, O.P. 53

Tel: 021-337 24 24

e-mail: editura@gmail.com

www.sufletdecarte.ro

Coperta colecției: Mihai Marinescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României ZELAND, VADIM

**Spațiul variantelor / Vadim Zeland ; trad.: Aurica
Brașoveanu. -**

Ed. a 2-a. - București : Dharana, 2012

ISBN 978-973-8975-58-3

I. Brașoveanu, Aurica (trad.)

159.923.2

Cuvânt înainte

Dragă Cititorule,

Fără îndoială, la fel ca toți oamenii, și dumneavoastră doriți să trăiți confortabil, în îndestulare, fără boli și șocuri de tot felul. Dar viața dispune de noi altfel și ne răsuțește ca pe o bărcuță din hârtie aflată într-un torent vijelios. În goana după fericire ați încercat destule modalități cunoscute deja. Ați reușit oare să vă realizați în cadrul concepției tradiționale de viață?

În această carte se discută despre lucruri stranii și neobișnuite. Sunt atât de șocante, încât nu le puteți crede. Nici nu e nevoie să le credeți. Aici sunt prezentate metode cu ajutorul cărora puteți să verificați totul dumneavoastră înșivă, și veți vedea cum concepția avută odinioară se năruie. Transurfingul este o tehnică viguroasă, capabilă să vă dea putere pentru a realiza imposibilul din punctul de vedere al uzanței existente și anume, să vă croiți soarta așa cum doriți. Nu e vorba de nici o minune. Va fi mai mult decât atât. Vă veți convinge că realitatea necunoscută este mult mai uimitoare decât orice mistică.

Există multe cărți care te învață cum să obții succesul, să devii bogat și fericit. Ademenitoare perspectivă! Cine nu-și dorește așa ceva? Dar ce se găsește în ele? Tot soiul de exerciții, meditații, lucrul cu tine însuși. Te apucă plictisul. Viața este și așa un permanent examen; îți mai trebuie alte eforturi și tensiuni?

Autorii vă conving că nu sunteți perfect, că trebuie să vă schimbați, altfel nu vă așteaptă nimic bun. E posibil să nu fiți mulțumit de propria persoană. Dar în adâncul sufletului nu vă doriți nicidecum să vă schimbați. E normal să nu vă doriți. Nu-l credeți pe cel care vă spune că sunteți imperfect. De ce considerați că cineva știe mai bine decât dumneavoastră cum trebuie să fiți? N-aveți nevoie să vă schimbați. Soluția nu se află acolo unde o căutați.

Noi nu vom face exerciții, meditații, nu vom „săpa” în noi înșine. Transurfingul nu este o metodă nouă de autoperfecționare, ci este un nou mod de a gândi și a acționa pentru a obține ceea ce dorim. Nu să obținem prin strădania, ci să primim. Nu să ne schimbăm, ci să ne întoarcem către noi înșine.

Cu toții facem în viață multe greșeli, iar apoi ne gândim ce bine ar fi dacă am putea să întoarcem trecutul și să corectăm totul. Eu nu vă promit „un bilet dus-întors în copilărie”, dar greșelile le putem corecta, ceea ce va fi similar cu întoarcerea în trecut. Altfel spus: „Înainte, în trecut”. Sensul acestor cuvinte vă va fi clar spre sfârșitul cărții. N-ați auzit niciodată și n-ați citit nicăieri ce vreau eu să vă spun. De aceea pregătiți-vă pentru ceva inedit – pe cât de uimitor, pe atât de plăcut!

Capitolul 1

Modelul variantelor

În acest capitol se face o introducere teoretică în Transurfing. Baza conceptuală a Transurfingului este modelul variantelor – o viziune în principiu nouă asupra construcției lumii noastre. Omul nu știe că poate nu doar să obțină prin strădania, ci chiar să capete lucrul dorit. Cum e posibil așa ceva?

Visurile nu se împlinesc.

Murmurul stelelor dimineții

M-a trezit lătratul câinelui din vecini. Mizerabilul, totdeauna mă trezește. Ah! Cât îl urăsc! De ce trebuie să mă scol din cauza zgomotului pe care-l face javra asta? Trebuie să ies, să mă plimb puțin, să mă liniștesc cumva, să-mi domolesc dorința de a-i da foc casei vecinului. Deh! Cum e câinele, așa sunt și vecinii. În permanență cineva mă necăjește și vrea să pună mâna pe mine. Mă îmbrac plin de draci. Unde naiba îmi sunt papucii?! Unde sunteți? Dacă vă găsec, cu siguranță o să vă arunc!

Afară e ceață, e umezeală, iar eu merg printr-o pădure mohorâtă, pe o potecă unde alunec mereu. Au căzut deja toate frunzele, dezgolind trunchiurile copacilor pe jumătate uscați. Oare de ce locuiesc eu aici, în mijlocul acestei mocirle întunecate? Ia să-mi aprind o țigară! Scot țigara. N-ar trebui să fumez, dar o fac din obișnuință. Trebuie? Chiar trebuie?! De când a ajuns țigara să fie pentru mine o obligație? Da, îmi repugnă să fumez dimineața pe stomacul gol. Altă dată, la o petrecere îmi făcea plăcere să fu-

mez. Țigara era un semn de mondenitate, de libertate, de stil. Dar sărbătorile trec și vin zilele cenușii, ploioase, cu o mulțime de probleme, care de care mai urâtă, ca și mizeria asta de băltoacă. Și pentru fiecare problemă mai trag câte o țigară și reintru în rutina pustiitoare.

Fumul de la țigară mi-a intrat în ochi; îmi acopăr pentru o clipă ochii cu mâinile, ca un copil nemulțumit. Ce m-am săturat!! Și chiar în acea clipă, ca o replică la gândurile mele, o ramură de brad, îndoindu-se cu răutate, mă pocnește zdravăn peste obraz. Ce mizerie! O rup mânios și o arunc cât colo, dar ea rămâne agățată de pom și începe să salte, să sară ca o paiată, dorind parcă să-mi demonstreze toată neputința mea de a schimba ceva în viață. Plec indispus.

De fiecare dată, când am încercat să lupt cu viața aceasta, la început ea s-a dat bătută, îmbărbătându-mă parcă, dar apoi, mi-a mai tras un bobârnac. Doar în filme, eroii își ating țelul măturând totul în cale. În viață nu-i așa. Viața seamănă cu jocul la ruletă. La început câștigi: o dată, de două ori, de trei ori. Îți imaginezi că ești învingător, că toată lumea îți stă la picioare. Dar până la urmă ieși în pierdere. Nu ești decât un curcan îndopat pentru sărbători, fript și apoi mâncat în acordurile muzicii și al râsetelor mesenilor. Ai greșit!...

Și așa, cu gândurile astea nu tocmai vesele, am ajuns la malul mării. Valuri mărunte mușcau cu răutate din malul de nisip. Marea m-a întâmpinat neprietenoasă, cu o suflare umedă și rece. Pescăruși ghiftuiți mai ciuguleau câte ceva ici-colo. În ochii lor nu era nicio fărâmbă de emoție

sau de gândire, ci doar un pustiu rece și întunecat. În ochii aceștia mi s-a dezvăluit parcă toată lumea care mă înconjură, la fel de rece și vrăjmașă.

Pe mal, un tip aduna sticle goale. Cară-te de-aici, ciună puturoasă! Vreau să fiu singur. Dar ăsta – nu și nu; iată că vine spre mine gloaba urâtă! Mai bine mă duc acasă. Nicăieri n-am liniște! Am obosit. Oboseala asta nu mă părăsește nici când mă odihnesc. Trăiesc de parcă aș fi în ultimele zile de carceră. De s-ar schimba totul cât mai curând; atunci voi începe o nouă viață, va fi altfel, voi putea să mă bucur de viață. Dar toate acestea vor fi în viitor. Deocamdată este aceeași tristă silnicie. Tot aștept ceva, dar viitorul acesta se lasă mult așteptat. Acum, ca de obicei, îmi voi lua micul dejun, care n-are nici un gust, e fad, și mă voi duce la plicticosul meu loc de muncă, unde va trebui să storc din mine rezultate bune, necesare nu mie, ci altcuiva. Încă o zi apăsătoare din viața mea lipsită de sens!...

M-a trezit murmurul stelelor dimineții. Ce vis plicticos am avut! Parcă-ar fi un crâmpei din propria-mi viață. Ce bine că a fost doar un vis! M-am întins, cu un sentiment de ușurare, întocmai ca motanul meu. Iată-l, leneșul, stă tolănit și numai după mișcarea urechilor dă semne că a luat cunoștință de prezența mea. Scoală-te, mustăciosule! Mergem să ne plimbăm.

Mi-am comandat o zi însorită și am pornit-o spre mare. Cărarea ducea prin pădure; murmurul stelelor dimineții se amesteca treptat cu corul multîmilor de glasuri ale păsă-

rilor de tot felul. Undeva, între tufișuri, unul din glasurile păsărești era foarte vehement: „Mâncare!” „Mâncare!” Ei, ce mai ziceți de asta? Un ghemotoc, pufos, micuț; cum de-i ajung puterile să glăsuiască așa de tare?! Uimitor. Până acum nu m-am gândit că deși fiecare pasăre are ciripitul atât de diferit, niciuna nu este disonantă în corul cântătoarelor. Totdeauna rezultă o simfonie perfectă pe care nu o poate reproduce nici cea mai mare orchestră.

Soarele și-a trimis razele printre copaci. Strălucirea de basm a razelor a însuflețit într-o clipă adâncul pădurii, iar fluiditatea culorilor a transformat-o într-o minunăție de hologramă. Poteca m-a călăuzit grijulie spre mare. Valurile de smarald abia șopteau ceva vântului cu adiere caldă. Malul mării, deși nemărginit și pustiu, acum îmi insufla pace sufletească și liniște, ca și cum lumea noastră supra-populată mi-ar fi rezervat, special mie, acest colțișor plăcut. Sunt unii care presupun că lumea înconjurătoare este o iluzie pe care ne-o creăm noi înșine. Nu, nu am suficientă infatuare încât să afirm că toată această frumusețe este rezultatul percepției mele!

Aflându-mă încă sub influența apăsătoare a visului avut, am început să-mi amintesc viața mea de dinainte, care într-adevăr era plicticoasă, lipsită de lumină. Adesea, la fel ca și mulți alții, încercam să cer de la viață ceea ce, chipurile, mi s-ar fi convenit. Drept răspuns, viața îmi întorcea, parcă și mai indiferentă, spatele. Sfătuitoarii, înțelepțiți de experiență, îmi spuneau că această lume nu ți se oferă așa de simplu și că trebuie să o cucerești. Am încercat să lupt cu viața, dar n-am obținut nimic, doar mi s-au sleit

puterile. Și în cazul acesta sfătuitoarii au avut un răspuns pregătit: „Nu ești cum ar trebui să fii, mai întâi schimbă-te și apoi cere ceva de la lumea aceasta”. Am încercat să lupt cu mine însumi, dar a rezultat că lucrul acesta este și mai dificil.

Și iată, odată, am avut un vis: mă aflam parcă într-o rezervație naturală. Mă înconjura o frumusețe de nedescris. Mergeam și admiram toată această minunăție. În acest timp, a apărut un bătrân cu barbă albă, tare posac. După câte am înțeles, era Supraveghetorul rezervației. A început, în tăcere, să mă studieze. M-am îndreptat spre el și numai ce am deschis gura, că a și început să mă judece. Pe un ton distant mi-a spus că nu dorește să asculte nimic, că a obosit din cauza vizitatorilor capricioși și lacomi, care sunt veșnic nemulțumiți și permanent pretind câte ceva, fac gălăgie și lasă în urma lor munți de gunoaie. Am dat din cap a înțelegere și am plecat mai departe.

Natura unică a rezervației pur și simplu m-a năucit. De ce până acum n-am mai venit aici? Ca vrăjtit, mergeam fără vreun scop și priveam împrejur. Perfecțiunea naturii înconjurătoare nu poate fi redată prin cuvinte. De aceea aveam în cap un gol extaziat.

În curând a apărut din nou Supraveghetorul. Expresia aspră a feței i se mai îndulcise. Cu un semn mi-a propus să-l urmez. Ne-am urcat pe culmea unui deal înverzit, de unde ni s-a înfățișat o vale a cărei frumusețe este greu de descris. O așezare umană: căsuțe, ca niște jucării, se pierdeau în verdeață și flori ca și cum erau ilustrații la un basm. Puteai privi cu duioșie dacă n-ar fi părut într-un fel ireală.

Bănuiam că așa ceva poate fi doar în vis. M-am uitat întrebător la Supraveghetor, dar el a râs în barbă ca și cum ar fi vrut să-mi spună: „Asta încă nu-i nimic!”

Am coborât amândoi în vale și mi-am dat seama că nu îmi amintesc cum am ajuns în rezervație. Aș fi vrut să primesc cel puțin câteva explicații de la el. Cred că am făcut o remarcă stângace, nepotrivită, spunând că sunt grozav de fericiți cei care își pot petrece viața în mijlocul acestei frumuseți. A răspuns enervat: „Cine te oprește să fii printre ei!”

Atunci am pus placa la modă, că nu toți se nasc în lux și nimeni nu-și poate alege soarta. Supraveghetorul n-a luat în seamă cuvintele mele și mi-a spus: „Tocmai asta este, că fiecare om e liber să-și aleagă *oricare soartă*. Singura libertate, adevărată, de care dispune omul, este libertatea de a alege. Fiecare poate să aleagă ce își dorește”.

Acest raționament nu se încadra în reprezentările mele despre viață și am început să ripostez. Dar Supraveghetorul nici măcar nu a vrut să mă asculte: „Prostule! Ai dreptul să alegi, dar nu-l folosești! Tu, pur și simplu, nu înțelegi ce înseamnă *să alegi!*” „E o aiureală” – nu m-am lăsat eu. „Cum pot să aleg tot ce îmi doresc? Se poate crede că în lumea asta totul este permis.” Chiar în clipa aceea am înțeles că totul se petrecea în somn. Nedumerit, n-am știut cum să mă port în atare situație stranie.

Dacă nu mă înșeală memoria, i-am făcut un apropro – că în somn, ca de altfel și în realitate, individul are libertatea să facă orice prostie, că în aceasta constă toată libertatea lui. Se pare că această observație nu l-a afectat și la

remarca mea mi-a răspuns printr-un surâs. Realizând tot nefirescul situației (de ce m-am prins în discuție cu personajul din visul meu?) am început să mă întreb dacă nu este mai bine să mă trezesc. Bătrânul parcă mi-ar fi ghicit gândurile: „Ajunge, avem puțin timp” – mi-a spus el. „Nu m-am așteptat ca ei să-mi trimită un asemenea guguman ca tine. Va trebui totuși să-mi îndeplinesc misiunea”.

Se făcea că îl întreb despre ce „misiune” este vorba și cine sunt „ei”. A trecut peste întrebările mele și mi-a spus o ghicitoare ciudată: „*Fiecare om poate obține libertatea să aleagă absolut tot ce-și dorește. Iată și ghicitoarea: cum obții această libertate? Dacă reușești să dezlegi ghicitoarea, merele tale vor cădea în cer*”.

De unde până unde mere? Mi-am pierdut răbdarea și i-am răspuns că nu intenționez să ghicesc nimic, că doar în somn și în basme se petrec asemenea minuni și că, la urma urmei, în realitate merele cad întotdeauna în jos, pe pământ. Răspunsul lui a fost prompt: „Ajunge! Haide, trebuie să-ți arăt ceva”.

Trezindu-mă, am regretat că nu-mi aminteam sfârșitul visului. Aveam totuși senzația fermă că Supraveghetorul mi-a furnizat o anume informație pe care nu o pot exprima verbal. În memorie, mi s-a întipărit doar un singur cuvânt necunoscut – *Transurfing*. Singurul gând care mi se învârtea în minte era acela că nu e necesar să-mi făuresc o viață mai acătării – totul este demult rânduit, fără participarea mea, dar spre binele meu. Nu trebuie să mă războiesc pentru un loc sub soare – aceasta fiind calea cea mai ineficientă. De altfel, nimeni nu-mi interzice să-mi aleg

exact acea lume pe care mi-aș dori-o.

La început, această idee mi s-a părut absurdă. Aș fi uitat cu totul despre acel vis, dar curând, spre marea mea uimire, am remarcat că în memorie au început să-mi apară amintiri clare despre ceea ce voia să-mi spună Supraveghetorul prin cuvântul *a alege* și cum anume trebuie procedat. Rezolvarea ghicitorii Supraveghetorului mi-a venit de la sine exact ca niște informații de nu se știe unde. În fiecare zi mi se dezvăluia ceva nou și de fiecare dată mă încerca o uimire uriașă, vecină cu teama. Nu sunt în stare să explic rațional de unde îmi veneau. Un singur lucru îl pot spune cu certitudine: nu din capul meu.

De când am descoperit Transurfingul, (mai precis, mi s-a permis acest lucru), viața mea are alt rost acum, e plină de sens, de bucurie. Cine a creat vreodată ceva, acela știe ce bucurie și ce satisfacții îți dă creația, lucrul făcut cu propriile tale mâini. Dar aceasta nu înseamnă nimic în comparație cu creația propriei sorți, deși termenul „făurirea destinului” în accepțiunea obișnuită nu se potrivește defel. Transurfingul este modalitatea de a-ți alege propria soartă, așa cum alegi un produs la supermarket. În continuare am să scriu despre ce anume semnifică toate acestea. Veți afla de ce merele pot „cădea în cer”, veți afla ce semnifică „murmurul stelelor dimineții” precum și multe alte lucruri neobișnuite.